

Ateisme og kristendom

Af Erik Kock,

Øby, menighedsrådsformand,
dramatiker, Cand., mag.

LÆSERBREV: Verden ændrer sig ikke, kun vores blik for den.

Vores blik rettes mere og mere mod vores egne frembringelser, som mere og mere tildækker det skabte. Det bliver vi ikke nødvendigvis klogere af.

Gud ændrer sig ikke, kun vores oplevelse af hans tilstedeværelse i vores egen tilstedeværelse i verden.

Vores tilstedeværelse er konstant fra fødsel til død – og i evigheden fra det øjeblik den kommer til os bag om vores ryg uden vores medvirken. Når vi ikke kan være andre steder.

Lige som når sproget ophører, og noget andet må træde til for at gøre billedet helt igen.

Det kan altid blive sagt på en anden måde, men dét viser mere om sproget og om os, end det viser om verden eller Gud.

Fordi vi kan mærke den, ved vi, at bevidstheden er der, men ikke hvor den sidder. Fordi vi kan mærke den, er vi sikre på, at troen er der, men ikke hvor langt den rækker.

Vi er bevidste om tro, og vi tror på bevidsthed. Så de er der begge to. Kan vi adskille, hvad der her er sammenføjet?